

at Løbse i Havnen, ikke skulle have et saadant Med-
derstillæg.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes For-
handlingen.

Lovforslagets Omgang til 2den
Behandling

vedtoges enstemmig med 42 St.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til
Lov om Forandring i Hærens Bes-
temmelser angaaende Leirpøvelserne
for 1879.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Krigsministeren (Kauffmann): Under
Folkethingets Behandling af Lovforslaget om Op-
rettelsen af en Døvelsleir i dette Finantsaar frem-
kom der fra enkelte Sider Udtalelser om, at det
vilde være ønskeligt, om man iaar helt vilde ind-
stille Leiren af Hensyn til — som man mente —
Lønens noget trykkede Forhold, og fra andre
Sider blev der ytret, at, om man end ikke vilde
indstille Leiren, saa vilde det dog maatte være til-
raadeligt at forføre Leirtiden noget, fordi man
derved vilde frigjøre en Del Arbeidskraft, som til
den Tid kunde blive til megen Nytte for Land-
manden. Disse Grunde kunde nu i og for sig
ikke være tilstrækkelige til at gaa ind paa saadanne
Ansøkelser, men da de atter fremkom i Finants-
udvalget, yttrede jeg, at jeg maatte af andre
Grunde kunde være tilbøjelig til iaar at gjøre et
Forsøg med at forføre Leirtiden noget, forudsat,
at man da vilde bevilge den Sum, som tidligere
i flere Aar indtrængende var begjært til en større ud-
gaaende Manøvre for dermed at slutte Leirpøvelserne,
og jeg tilføiede, at, da en saadan større udgaaende
Manøvre vilde medføre betydelige Omkostninger,
saa vilde det, naar man vilde anstille Forsøg i
flere Retninger, ikke være tilstrækkeligt at nøies
med den paa Finantsloven forlangte Sum, men
saa maatte hele den Sum, som vilde bespares i
Lønning, Kantonementstillæg, og andre lignende
Udgifter, en Sum, som i Et og Alt løb temmelig
høit op, stilles til Krigsministeriets Dispo-
sition. Dertil syntes der at være nogen Billig-
hed tilføiede, og da Finantsloven kom til 3die
Behandling, var der af et æret Medlem af Fi-
nantsudvalget stillet et Endringsforslag, som gik
ud paa noget Lignende. Da jeg erfarede dette,
var det mig strax klart, at det paa ingen Maade
gik an, at dette Endringsforslag blev staaende
paa Finantsloven, thi, dersom det steds, kunde der
derved unegtelig blive stabt et Præcedens, som
kunde være skadelig for Fremtiden, og jeg fandt

det derfor rigtigt at fremsætte et særligt Lovfor-
slag, som gik i en lignende Retning. Da Tiden
var saa kort, blev der ikke tilføiet Bemærkninger
til dette Lovforslag, og det er derfor, at jeg idag
strax begjærede Ordet for at meddele de Oplys-
ninger, der kunne behøves til nærmere Forklaring
af, hvad der har foranlediget mig til iaar at ønske
en større Sum til Krigsministeriets Disposition
for at kunne gjøre Forsøg i flere Retninger. Da
det er muligt, at en Revision af Hærens
nær forestaaende, vilde det nemlig være ønskeligt,
om der forinden var blevet afgjort forskellige
Punkter, der kunde være af Interesse med Hen-
syn til den fremtidige Ordning af Mandstabs-
Uddannelse. Det har nemlig tidligere fra saa-
godt som alle høiere Officerers Side været udtalt,
at Leirtiden i og for sig var for langvarig, og
at man ved en fremtidig, anden Ordning af Ud-
dannelsen maatte sørge for, at den Detail-Ud-
dannelse, der nu fandt Sted i Leiren, og hvortil
anvendes den første Del af Leirtiden, blev fore-
taget i Garnisonerne, saa at Leirtiden blev brugt
til det, den egentlig er bestemt til, nemlig større
samlede Øvelser. Dette skulde altsaa nu prøves,
der skulde undersøges, om enten hele Leirtiden
eller en Del af Leirtiden kunde erstattes ved andre
Øvelser, ved større Manøvre eller ved saakaldte
Kantonementpøvelser. Det er ganske sikkert, at
Leirtiden for Diebliffet falder om Sommeren, og
at man havde tænkt sig ved en anden Ordning
af Uddannelsen, at de større Manøvrer skulde
finde Sted om Efteraaret, i September og Ok-
tober, eller rettere i den sidste Halvdel af Sep-
tember og den første Halvdel af Oktober. For
begge Tider taler der Noget til Gunst. For
den nuværende Leirtid taler, at Dagene ere lange,
og at Været i enhver Henseende er mere
gunstigt, men imod denne Tid taler, at man ikke
saa godt kan komme ud paa Markerne, fordi de
ere tilfaaede, og fordi Sædens Nedtræden og
Markerens Bestadigelse vilde medføre altfor store
Tab og kræve altfor store Erstatningssummer.
Dette er ogsaa det Gæste, der taler for Afhol-
delsen af større Manøvrer om Efteraaret, uagtet
ganske vist Erstatningskravet da ligeledes vil løbe
betydeligt op, fordi man selv da kun sjeldent vil
kunne komme ud paa alle Marker, uden at gjøre
betydelig Stabe. — Mod en Forførelse af Leir-
tiden er der indvendt forskellige Grunde, dels
rent militære, dels militær-politiske Grunde, som
de kaldes. De militære Grunde vare, at Tiden
var for kort, at Sammenarbejdet af det ældre og
yngre Mandstab, kort sagt, Detailpøvelserne krævede
en saa lang Tid, at man i Tilfælde af en For-
førelse, og navnlig, hvis man tilføiede en langt
udgaaende Manøvre, ikke vilde have tilstrækkelig
Tid dertil. Men ved Reservebataillonerne, hvor
man ligeledes, naar Mandstabet indfalder, skal
sammenarbejde det ældre og det yngre Mandstab,
nøies man ofte med megen kort Tid. Her i Byen have